

[Arne Melchior]

og finansåret 1981 og ikke derudover, og der er ikke tale om, at anden fase kommer til at træde i kraft før januar 1982; jeg tænker mig dog, at det vil være noget derudover. Hermed turde dette spørgsmål være besvaret.

Så et par ord om tidsfaktoren. Det stemmer jo ikke, at det stakkels folketing nu pludselig skal overgå sig selv med at forstå en hel masse nyt på 14 dage. Der foreligger jo en tyk betænkning om socialindkomsten, som alle, der arbejder med disse ting her i folketinget, selvfølgelig for længst har gjort sig bekendt med, og der foreligger mængdevis af beregninger. Desuden er der altså stadig væk nogle uger tilbage. Lad mig lige minde om, at VK jo i to uger har siddet og forhandlet med regeringen om et samlet oplæg, hvor socialindkomsten indgik fra starten, og derfor har de selvfølgelig også i den tid gjort sig nøje bekendt med, hvad det drejer sig om, og nu har altså nogle andre partier i en senere forhandlingsfase haft den samme mulighed. Et folketingsudvalg med så dygtige politikere og så vidende socialbevidste mennesker, som vi her har set på talerstolen i dag, vil nok i løbet af ganske få dage være i stand til at stille de relevante spørgsmål, således at de kan foreligge i god tid til en politisk debat i udvalget og derefter til en anden debat og ny udvalgsbehandling mellem anden og tredje behandling etc. etc. Der er gennemført meget vidtgående ting og meget omfattende ting i folketinget, også med venstres og de konservatives medvirken i årenes løb, som de har klaret på endda mindre tid, så det skal nok kunne lykkes.

Noget helt andet er, at jeg er personlig overbevist om, at om vi så havde tre måneder og ikke tre uger, ville der, når loven var færdig, stadig være en del spørgsmålstejn.

Jeg opfatter denne ting som så ny og så vidtrækkende, at det vil være umuligt selv for de dygtigste at gennemskue alle konsekvenser, og det er derfor, vi igen og igen har talt om og for, at der skal være en mulighed straks ved første gennemførelse af lovgivningen for, at utilsigtede virkninger af denne lovgivning vil kunne opfanges ad administrativ vej, og det vil vi videreforshandle med ministeren og forligspartierne og meget gerne selvfølgelig i udvalget også med de øvrige partier.

Så vil jeg gerne på det skarpeste tilbagevise det, hr. Brixtofte siger om, at regeringen –

jeg ved ikke, om det er socialministeren – har vredet armene om på hr. Chr. Christensen, hr. Niels Helveg Petersen og mig. Nok er det en stærk dame, vi har i ministerstolen, men det tror jeg ikke hun vil kunne påtage sig.

Jeg skal derfor på ny bekræfte, at princippet i denne lovgivning har vort hele hjerte, og at vi tror, det er en god og nødvendig nydannelser, som burde få tilslutning ikke mindst af mange fra de partier – jeg tænker her på højrefløjen – der i dag går så stærkt imod og benytter meget stærke udtryk om den, for mange af dem, der modtager disse udsagnelser, har jo selv hånet, at man kan få dem i den og den gode situation. Derfor er det mod bedre vidende, når venstres talsmand her gang på gang siger, at det er uden egen vilje, af godtroenhed, og vi har ikke megen viden om, hvad det drejer sig om, osv. osv. Jeg synes, det er morsomt at blive stukket til, men jeg vil råde venstres ordfører til at stikke på en lidt anden måde, nemlig stikke piben ind. Han var ikke til stede her i folketinget i den periode, hvor venstre sad i regering med socialdemokratiet og hvor venstres ordfører her den ene gang efter den anden sagde nøjagtig det modsatte af, hvad de samme ordførere har sagt året efter om massevis af erhvervsmæssige love og bestemmelser, og hvor jeg gang på gang gik herop og forsvarede dem og sagde: det var ganske naturligt, for når man har indgået nogle aftaler, er det klart, at det har visse konsekvenser, og det skulle man være så renfærdig at anerkende og passe på, for man kunne jo komme i en sådan situation igen. Det er vel ikke sidste gang, venstre har gået på forlig med socialdemokratiet – det håber jeg da ikke for folkestyrets skyld – og derfor vil jeg advare imod den letsindige tale.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Den mere politiske bragesnak interesserer mig ikke så meget. Jeg er mere interesseret i én ting, som jeg gerne vil bede hr. Arne Melchior om at uddybe. Hr. Arne Melchior siger, at de utilsigtede virkninger skal klares administrativt. Hvad lægger hr. Arne Melchior i det?

(Kort bemærkning).